

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

Bruksela, 16 maja 2019 r.
(OR. en)

2018/0109 (COD)

PE-CONS 18/19

PECHE 39
CODEC 220

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie wieloletniego planu odbudowy populacji włócznika
śródziemnomorskiego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE)
nr 1967/2006 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)
2017/2107

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/...**

z dnia ...

**w sprawie wieloletniego planu odbudowy populacji włócznika śródziemnomorskiego
oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006
i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 440 z 6.12.2018, s. 174.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 4 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia ...

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹ celem wspólnej polityki rybołówstwa (zwanej dalej „WPRyb”) jest taka eksploatacja żywych zasobów morza, która zapewni zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.
- (2) Unia jest stroną Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego (zwanej dalej „konwencją”).

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (3) W 2016 r. na dorocznym posiedzeniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (zwanej dalej ICCAT) w Vilamourze (Portugalia) umawiające się strony ICCAT i niebędące umawiającymi się stronami współpracujące strony, podmioty lub podmioty rybackie uznały, że niepokojąca sytuacja włócznika (*Xiphias gladius*) w Morzu Śródziemnym (zwanego dalej „włócznikiem śródziemnomorskim”), który był przeławiany w ciągu ostatnich 30 lat, wymaga podjęcia działań. W tym celu, mając również na uwadze konieczność uniknięcia załamania stada, i po przeanalizowaniu opinii naukowych Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki (SCRS) ICCAT przyjęła zalecenie 16-05 ustanawiające wieloletni plan odbudowy populacji włócznika śródziemnomorskiego (zwany dalej „planem ICCAT dotyczącym odbudowy populacji”). Z uwagi na fakt, że obecna biologia, struktura i dynamika stada włócznika śródziemnomorskiego nie pozwala na osiągnięcie poziomów biomasy umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY) w perspektywie krótkoterminowej – nawet jeśli zostałyby przyjęte drastyczne i pilne środki zarządzania, takie jak całkowite zamknięcie połowów – plan ICCAT dotyczący odbudowy populacji ma objąć lata 2017–2031. Zalecenie ICCAT 16-05 weszło w życie w dniu 12 czerwca 2017 r. i jest wiążące dla Unii.
- (4) W grudniu 2016 r. Unia poinformowała sekretariat ICCAT pismem, że niektóre środki ustanowione w zaleceniu ICCAT 16-05 mają wejść w życie w Unii w styczniu 2017 r., w szczególności w odniesieniu do okresu zamkniętego ustanowionego na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca oraz do przydziału kwot na połowy włócznika śródziemnomorskiego. Wszystkie pozostałe środki ustanowione w zaleceniu ICCAT 16-05, a także niektóre już wdrożone środki, należy włączyć do planu odbudowy populacji ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu.

- (5) Zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowiska Unii w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem mają się opierać na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, tak aby zarządzanie zasobami rybnymi było zgodne z celami WPRyb, w szczególności z celem dotyczącym stopniowej odbudowy i zachowania populacji stad ryb powyżej poziomów biomasy umożliwiających uzyskanie MSY, nawet jeśli termin realizacji tego celu upływa w tym konkretnym przypadku w 2031 r., oraz z celem dotyczącym zapewnienia warunków dla rentownego i konkurencyjnego sektora połowowego i przetwórczego oraz działalności na lądzie związanej z połowami. Jednocześnie uwzględnia się art. 28 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 który przewiduje wspieranie równych warunków działania dla unijnych podmiotów gospodarczych względem podmiotów z państw trzecich.
- (6) W planie ICCAT dotyczącym odbudowy populacji uwzględniono specyfikę różnego rodzaju narzędzi i technik połowowych. Przy wdrażaniu planu ICCAT dotyczącego odbudowy populacji Unia i państwa członkowskie powinny dążyć do promowania działań w ramach rybołówstwa przybrzeżnego oraz badań nad narzędziami i technikami połowowymi, a także stosowania narzędzi i technik połowowych, które są selektywne, tak by ograniczyć przyłowy gatunków narażonych, i mają ograniczone skutki dla środowiska, w tym narzędzi i technik stosowanych w tradycyjnym łodziowym rybołówstwie przybrzeżnym, tym samym przyczyniając się do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia w odniesieniu do lokalnych gospodarek.
- (7) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ustanawia pojęcie minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony. Aby zapewnić spójność, pojęcie minimalnych rozmiarów przyjęte przez ICCAT powinno zostać wdrożone do prawa Unii jako minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony.

- (8) Zgodnie z zaleceniem ICCAT 16-05 złowione osobniki włócznika śródziemnomorskiego o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony należy odrzucać. Tę samą zasadę stosuje się do połowów włócznika śródziemnomorskiego przekraczających limity przyłówów ustanowione przez państwa członkowskie w rocznych planach połowowych. Aby Unia mogła wypełnić zobowiązania międzynarodowe nałożone przez ICCAT, w art. 5a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/98¹ przewidziano odstępstwa od obowiązku wyładunku włócznika śródziemnomorskiego zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Rozporządzenie delegowane (UE) 2015/98 wdraża określone przepisy zalecenia ICCAT 16-05 ustanawiające obowiązek dokonywania odrzutów włócznika śródziemnomorskiego w odniesieniu do statków, które przekraczają przydzieloną im kwotę lub maksymalny poziom dozwolonych przyłówów. Zakres zastosowania tego rozporządzenia delegowanego obejmuje statki wykorzystywane do połowów rekreacyjnych.

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/98 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie wdrożenia międzynarodowych zobowiązań Unii, o których mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz z Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 16 z 23.1.2015, s. 23).

- (9) Biorąc pod uwagę, że plan odbudowy populacji ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu wdraża zalecenie ICCAT 16-05, należy uchylić przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107¹ dotyczące włócznika śródziemnomorskiego.
- (10) W przypadku prowadzenia działalności połowowej z użyciem pławnic odnotowano w przeszłości gwałtowny wzrost nakładu połowowego oraz brak odpowiedniej selektywności. Niekontrolowana ekspansja tej działalności stanowiła poważne zagrożenie dla gatunków docelowych, a stosowanie pławnic zostało zabronione w przypadku połowów daleko migrujących gatunków ryb, w tym włócznika, na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1239/98².

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 z dnia 15 listopada 2017 r. ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007 (Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1239/98 z dnia 8 czerwca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 894/97 ustanawiające środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych (Dz.U. L 171 z 17.6.1998, s. 1).

- (11) Aby zapewnić zgodność z WPRyb, przyjęto prawodawstwo unijne w celu ustanowienia systemu kontroli, inspekcji i egzekwowania, który obejmuje zwalczanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (zwanymi dalej „połowami NNN”). W szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009¹ ustanawia unijny system kontroli, inspekcji i egzekwowania zgodnie z globalnym i zintegrowanym podejściem, tak aby zapewnić przestrzeganie wszystkich przepisów WPRyb. Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011² ustanawia szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008³ ustanawia wspólnotowy system zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania. W rozporządzeniach tych uwzględniono już przepisy obejmujące szereg środków ustanowionych w zaleceniu ICCAT 16-05. W związku z tym nie ma potrzeby uwzględniania tych przepisów w niniejszym rozporządzeniu.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

² Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

- (12) W umowach dotyczących czarterowania statków rybackich stosunki między właścicielem, podmiotem czarterującym i państwem bandery są często niejasne. Niektóre podmioty gospodarcze prowadzące działalność w zakresie połowów NNN unikają kontroli, nadużywając tych umów. Czarterowanie jest zabronione na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627¹ w kontekście połowów tuńczyka błękitnopłetwego. W planie odbudowy populacji ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu należy przyjąć podobny zakaz w charakterze środka zapobiegawczego, aby chronić odbudowywane stado oraz zapewnić spójność z prawem Unii.
- (13) Zalecenia ICCAT należy wdrażać do prawodawstwa unijnego, aby zrównać pozycję rybaków z Unii i rybaków z państw trzecich oraz zapewnić, by przepisy były możliwe do zaakceptowania przez wszystkich.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylecia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1).

- (14) W celu umożliwienia szybkiego wdrożenia do prawa Unii przyszłych zaleceń ICCAT zmieniających lub uzupełniających plan ICCAT dotyczący odbudowy populacji, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wprowadzania zmian w załącznikach do niniejszego rozporządzenia oraz w niektórych przepisach niniejszego rozporządzenia dotyczących terminów przekazywania informacji, okresów zamkniętych, minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, poziomów tolerancji dla połowów przypadkowych i przyłówów, parametrów technicznych narzędzi połowowych, odsetka wykorzystania kwoty do celów informowania Komisji, a także informacji, które należy przekazywać na temat statków rybackich. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (15) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do formatu sprawozdania rocznego z wykonania niniejszego rozporządzenia przedstawianego przez państwa członkowskie. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹.
- (16) Akty delegowane i akty wykonawcze przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny pozostawać bez uszczerbku dla wdrażania przyszłych zaleceń ICCAT do prawa Unii w drodze zwykłej procedury ustawodawczej.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (17) Zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006¹ statki prowadzące połowy włócznika mogą wydawać lub zabierać na statek maksymalnie 3500 haków, a zalecenie ICCAT 16-05 dopuszcza maksymalnie 2500 haków. W celu prawidłowego wdrożenia tego zalecenia do prawa Unii należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1967/2006.
- (18) W rozdziale III sekcja 2 rozporządzenia (UE) 2017/2107 ustanowiono niektóre środki techniczne i środki kontroli dotyczące włócznika śródziemnomorskiego. Aby umożliwić odnowienie stada, środki ustanowione w zaleceniu ICCAT 16-05, które są wdrażane przez niniejsze rozporządzenie, są bardziej restrykcyjne lub bardziej szczegółowe. Rozdział III sekcję 2 rozporządzenia (UE) 2017/2107 należy zatem uchylić i zastąpić odpowiednimi środkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11).

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia ogólne zasady wdrażania przez Unię przyjętego przez ICCAT wieloletniego planu odbudowy populacji włócznika (*Xiphias gladius*) w Morzu Śródziemnym (zwanego dalej „włócznikiem śródziemnomorskim”) w okresie od 2017 r. do 2031 r.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:

- a) unijnych statków rybackich i unijnych statków prowadzących połowy rekreacyjne, które:
 - (i) poławiają włócznika śródziemnomorskiego; lub
 - (ii) dokonują przeładunku lub przewożą, w tym poza obszarem objętym konwencją ICCAT, włócznika śródziemnomorskiego;
- b) statków rybackich państw trzecich i statków państw trzecich prowadzących połowy rekreacyjne, działających na wodach Unii i poławiających włócznika śródziemnomorskiego;

- c) statków państw trzecich, które podlegają inspekcjom w portach państw członkowskich i które przewożą włócznika śródziemnomorskiego lub produkty rybołówstwa uzyskane z włócznika śródziemnomorskiego, których wcześniej nie wyładowano ani nie przeładowano w portach.

Artykuł 3

Cel

Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 celem niniejszego rozporządzenia jest osiągnięcie do 2031 r. biomasy włócznika śródziemnomorskiego odpowiadającej MSY, z co najmniej 60 % prawdopodobieństwem osiągnięcia tego celu.

Artykuł 4

Związek z innymi przepisami Unii

Niniejsze rozporządzenie stosuje się jako uzupełnienie następujących rozporządzeń lub, jeżeli tak przewidziano w tych rozporządzeniach, na zasadzie odstępstwa od nich:

- a) rozporządzenie (WE) nr 1224/2009;
- b) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403¹;
- c) rozporządzenie (UE) 2017/2107.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

Artykuł 5

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „statek rybacki” oznacza statek wyposażony do prowadzenia komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza;
- 2) „unijny statek rybacki” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany w Unii;
- 3) „obszar objęty konwencją ICCAT” oznacza wszystkie wody Oceanu Atlantyckiego oraz mórz przyległych;
- 4) „Morze Śródziemne” oznacza wody morskie Morza Śródziemnego na wschód od linii 5°36' W;
- 5) „CPC” oznacza umawiające się strony konwencji ICCAT oraz niebędące umawiającymi się stronami współpracujące strony, podmioty lub podmioty rybackie;
- 6) „upoważnienie do połowów” oznacza upoważnienie wydane unijnemu statkowi rybackiemu, upoważniające go do prowadzenia określonej działalności połowowej w danym okresie, na danym obszarze lub w odniesieniu do danego łowiska przy spełnieniu warunkach szczegółowych;

- 7) „uprawnienia do połowów” oznaczają określone ilościowo prawne upoważnienie do łowienia, wyrażone jako połowy lub nakład połowowy;
- 8) „stado” oznacza żywe zasoby morza występujące w danym obszarze zarządzania;
- 9) „produkty rybołówstwa” oznaczają organizmy wodne będące wynikiem działalności połowowej lub otrzymywane z nich produkty;
- 10) „odrzuty” oznaczają połowy, które są wrzucane z powrotem do morza;
- 11) „połowy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza są eksploatowane do celów rekreacji, turystyki lub sportu;
- 12) „dane z systemu monitorowania statków” oznaczają dane dotyczące identyfikacji statków rybackich, pozycji geograficznej, daty, godziny, kursu i prędkości, przekazywane do ośrodka monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery przez satelitarne urządzenia lokacyjne zainstalowane na statkach rybackich;
- 13) „wyładunek” oznacza pierwsze rozładowanie jakiegokolwiek ilości produktów rybołówstwa z pokładu statku rybackiego na ląd;
- 14) „przeładunek” oznacza rozładowanie i przeniesienie całości lub części produktów rybołówstwa z jednego statku na inny statek;

- 15) „czarterowanie” oznacza umowę, na mocy której statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego jest zakontraktowany na czas określony przez dany podmiot w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim bez zmiany bandery;
- 16) „takle” oznaczają narzędzie połowowe składające się z liny głównej, do której podczepione są liny dodatkowe (przypony) wyposażone w liczne haki, których długość i rozstawienie są zróżnicowane w zależności od gatunku docelowego;
- 17) „hak” oznacza wygięty kawałek drutu stalowego o ostrym końcu;
- 18) „wędką” oznacza żyłkę wędkarską przymocowaną do wędziska stosowanego przez wędkarzy i nawiniętą na mechanizm obrotowy (kołowrotek) używany do nawijania żyłki.

TYTUŁ II
ŚRODKI ZARZĄDZANIA,
TECHNICZNE ŚRODKI OCHRONY
I ŚRODKI KONTROLI

ROZDZIAŁ 1
Środki zarządzania

Artykuł 6

Nakład połowowy

1. Każde państwo członkowskie wprowadza niezbędne środki w celu zapewnienia, by nakład połowowy statków rybackich pływających pod jego banderą był proporcjonalny do uprawnień do połowów włócznika śródziemnomorskiego, jakimi dysponuje to państwo członkowskie.
2. Zabrania się przenoszenia niewykorzystanych kwot dotyczących włócznika śródziemnomorskiego.

Artykuł 7

Przydział uprawnień do połowów

1. Zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przy przydzielaniu uprawnień do połowów, którymi dysponują, państwa członkowskie stosują przejrzyste i obiektywne kryteria, między innymi kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym, oraz dążą również do sprawiedliwego podziału kwot krajowych pomiędzy różne segmenty floty, uwzględniając tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne, a także do stworzenia zachęt dla unijnych statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowowe o ograniczonym wpływie na środowisko.
2. Każde państwo członkowskie określa ilość przyłowu włócznika w ramach swojej kwoty na włócznika śródziemnomorskiego i informuje o tym Komisję, przekazując jej roczny plan połowowy zgodnie z art. 9. Takie określenie zapewnia odliczenie wszystkich martwych osobników włócznika śródziemnomorskiego od danej kwoty.
3. Państwa członkowskie starają się przydzielać zwiększone uprawnienia do połowów, wynikające ze skutecznego wdrażania niniejszego rozporządzenia, statkom rybackim, którym nie przyznano wcześniej kwot na włócznika śródziemnomorskiego i które spełniają kryteria przydziału uprawnień do połowów określone w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 8
Ograniczenia zdolności połowowej

1. W okresie realizacji planu odbudowy populacji statki rybackie obowiązują ograniczenie zdolności połowowej w zależności od rodzaju narzędzia połowowego. Państwa członkowskie ograniczają w zależności od rodzaju narzędzia połowowego liczbę statków rybackich pływających pod ich banderą i upoważnionych do połowów włócznika śródziemnomorskiego do średniej rocznej liczby ich statków pływających pod ich banderą, które poławiały, zatrzymywały na burcie, dokonywały przeladunku, transportu lub wyładunku włócznika śródziemnomorskiego w latach 2013–2016.
2. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu określonej liczby statków pływających pod ich banderą, które poławiały, zatrzymywały na burcie, dokonywały przeladunku, transportu lub wyładunku włócznika śródziemnomorskiego w 2016 r., do celów obliczenia ograniczenia zdolności połowowej, jeżeli liczba ta jest niższa od średniej rocznej liczby statków w okresie 2013–2016. To ograniczenie zdolności połowowej stosuje się do statków rybackich w zależności od rodzaju narzędzia połowowego.
3. W latach 2018 i 2019 państwa członkowskie mogą zastosować tolerancję 5 % do ograniczenia zdolności połowowej, o którym mowa w ust. 1.
4. Do dnia 1 marca każdego roku państwa członkowskie informują Komisję o środkach wprowadzonych w celu ograniczenia liczby statków rybackich pływających pod ich banderą i upoważnionych do połowów włócznika śródziemnomorskiego. Informacje te uwzględnia się przy przekazywaniu rocznych planów połowowych zgodnie z art. 9.

Artykuł 9
Roczne plany połowowe

1. Do dnia 1 marca każdego roku państwa członkowskie przedstawiają Komisji roczne plany połowowe. Takie roczne plany połowowe muszą być przedstawiane w formacie określonym w wytycznych ICCAT w sprawie przedstawiania danych i informacji oraz zawierać szczegółowe informacje dotyczące kwoty włócznika śródziemnomorskiego przydzielonej w zależności od rodzaju narzędzia połowowego, z uwzględnieniem kwot przydzielonych dla połowów rekreacyjnych, w stosownych przypadkach, oraz dla przyłówów.
2. Komisja zestawia roczne plany połowowe, o których mowa w ust. 1, i włącza je do unijnego planu połowowego. Komisja przekazuje unijny plan połowowy do sekretariatu ICCAT do dnia 15 marca każdego roku.

ROZDZIAŁ 2

Techniczne środki ochrony

SEKCJA 1

OKRESY POŁOWÓW

Artykuł 10

Okresy zamknięte

1. Włócznika śródziemnomorskiego nie wolno poławiać – ani jako gatunku docelowego, ani jako przyłowu – zatrzymywać na burcie, przeładowywać ani wyładowywać w okresie zamkniętym. Okres zamknięty trwa od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca każdego roku.

2. W celu ochrony włócznika śródziemnomorskiego okres zamknięty stosuje się w odniesieniu do taklowców prowadzących ukierunkowane połowy tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym (*Thunnus alalunga*) od dnia 1 października do dnia 30 listopada każdego roku.

3. Państwa członkowskie monitorują skuteczność okresów zamkniętych, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz przedstawiają Komisji, co najmniej dwa miesiące i 15 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT każdego roku, wszystkie istotne informacje dotyczące odpowiednich kontroli i inspekcji przeprowadzonych w poprzednim roku, aby zapewnić zgodność z niniejszym artykułem. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT co najmniej dwa miesiące przed dorocznym posiedzeniem ICCAT każdego roku.

SEKCJA 2

MINIMALNY ROZMIAR ODNIESIENIA DO CELÓW OCHRONY, PRZYPADKOWY POŁÓW I PRZYŁÓW

Artykuł 11

Minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony włócznika śródziemnomorskiego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 zabrania się prowadzenia połowów, zatrzymywania na burcie, przeładunku, wyładunku, transportu, składowania, sprzedawania lub wystawiania lub oferowania na sprzedaż włócznika śródziemnomorskiego, w tym w ramach połowów rekreacyjnych:
 - a) o długości ogonowej (LJFL) mniejszej niż 100 cm; lub
 - b) o masie w relacji pełnej mniejszej niż 11,4 kg lub o masie mniejszej niż 10,2 kg po usunięciu skrzeli i wypatroszeniu.

2. Zatrzymywać na burcie, przeładowywać, wyładowywać lub transportować w ramach pierwszego transportu po wyładunku można jedynie całe osobniki włócznika śródziemnomorskiego, bez usuwania części zewnętrznej, lub osobniki z usuniętymi skrzelami i wypatroszone.

Artykuł 12

Przypadkowe połowy włócznika śródziemnomorskiego o wielkości mniejszej niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony

Niezależnie od art. 11 ust. 1 statki rybackie prowadzące ukierunkowane połowy włócznika śródziemnomorskiego mogą zatrzymywać na burcie, dokonywać przeładunku, przemieszczać, dokonywać wyładunku, transportować, składować, sprzedawać lub wystawiać lub oferować na sprzedaż przypadkowe połowy włócznika śródziemnomorskiego o wielkości mniejszej niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, pod warunkiem że takie połowy nie przekraczają 5 % masy lub liczby osobników całkowitego połowu włócznika śródziemnomorskiego dokonanego przez dane statki rybackie.

Artykuł 13

Przyłowy

1. W żadnym momencie w następstwie operacji połowowej przyłowy włócznika śródziemnomorskiego nie mogą przewyższać dopuszczalnej wielkości przyłowów, którą państwa członkowskie ustanawiają w swoich rocznych planach połowowych w odniesieniu do całkowitego połowu na burcie, wyrażonego w masie lub liczbie osobników.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 statki rybackie nieprowadzące ukierunkowanych połowów włócznika śródziemnomorskiego nie zatrzymują na burcie ilości włócznika śródziemnomorskiego przekraczających tę wielkość przyłowów.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, jeżeli wyczerpano kwotę na włócznika śródziemnomorskiego przydzieloną państwu członkowskiemu bandery, uwalnia się żywe złowione osobniki włócznika śródziemnomorskiego.
4. W przypadku wyczerpania kwoty na włócznika śródziemnomorskiego przydzielonej państwu członkowskiemu bandery zabrania się przetwarzania i wprowadzania do obrotu martwych włóczników śródziemnomorskich, a wszystkie połowy są rejestrowane. Państwa członkowskie co roku przedstawiają Komisji informacje na temat ilości takich martwych włóczników śródziemnomorskich, a Komisja następnie przekazuje je sekretariatowi ICCAT, zgodnie z art. 21.

SEKCJA 3

PARAMETRY TECHNICZNE NARZĘDZI POŁOWOWYCH

Artykuł 14

Parametry techniczne narzędzi połowowych

1. Maksymalna liczba haków, które mogą wydawać lub posiadać na pokładzie statki rybackie prowadzące ukierunkowane połowy włócznika śródziemnomorskiego, wynosi 2500 haków.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 zezwala się na posiadanie zastępczego zestawu 2500 uzbrojonych haków na statkach rybackich odbywających rejsy dłuższe niż dwa dni, pod warunkiem że będzie on właściwie zamocowany i zasztauowany na dolnych pokładach w sposób uniemożliwiający jego natychmiastowe użycie.

3. Wysokość haków nie może być mniejsza niż 7 cm.
4. Długość takli do połowów pelagicznych nie może przekraczać 30 mil morskich (55,56 km).

ROZDZIAŁ 3

Środki kontroli

SEKCJA 1

REJESTR STATKÓW

Artykuł 15

Upoważnienia do połowów

1. Państwa członkowskie wydają upoważnienia do połowów statkom rybackim prowadzącym ukierunkowane połowy włócznika śródziemnomorskiego i pływającym pod ich banderą, zgodnie z odpowiednimi przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) 2017/2403, w szczególności z jego art. 20 i 21.
2. Wyłącznie statki unijne wpisane do rejestru statków ICCAT, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 i 17, są upoważnione do prowadzenia ukierunkowanych połowów, zatrzymywania na burcie, dokonywania przeladunku, wyładunku, transportu lub przetwarzania włócznika śródziemnomorskiego, bez uszczerbku dla ustanowionych w art. 13 przepisów dotyczących przyłowów.

3. Statki do połowów na skalę przemysłową upoważnione do połowów przez państwa członkowskie są rejestrowane w rejestrze ICCAT dotyczącym statków o długości całkowitej równej co najmniej 20 metrom upoważnionych do działania na obszarze objętym konwencją ICCAT.

Artykuł 16

Informacje dotyczące statków upoważnionych do połowów włócznika śródziemnomorskiego i tuńczyka białego w roku bieżącym

1. Co roku państwa członkowskie przedstawiają Komisji drogą elektroniczną następujące informacje w formacie określonym w wytycznych ICCAT dotyczących przedstawiania danych i informacji:
 - a) do dnia 1 stycznia – informacje dotyczące statków rybackich pływających pod ich banderą i upoważnionych do połowów włócznika śródziemnomorskiego, a także statków upoważnionych do połowów włócznika śródziemnomorskiego w ramach połowów rekreacyjnych;
 - b) do dnia 1 marca – informacje dotyczące statków rybackich pływających pod ich banderą i upoważnionych do ukierunkowanych połowów śródziemnomorskiego tuńczyka białego.

Komisja przekazuje sekretariatowi ICCAT informacje, o których mowa w lit. a), do dnia 15 stycznia każdego roku, a informacje, o których mowa w lit. b) – do dnia 15 marca każdego roku.

Informacje dotyczące statków rybackich, o których mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. a) i b), zawierają nazwę statku i numer unijnego rejestru floty rybackiej (CFR), jak określono w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/218¹.

2. Oprócz informacji, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie informują Komisję o zmianie informacji dotyczących statków rybackich, o których to informacjach mowa w ust. 1., w terminie 30 dni od tej zmiany. Komisja w terminie 45 dni od daty zmiany informacji przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT.
3. Oprócz wszelkich informacji przekazywanych sekretariatowi ICCAT zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu Komisja w razie potrzeby, zgodnie z art.7 ust.6 rozporządzenia (UE) 2017/2403, niezwłocznie przesyła zaktualizowane szczegółowe informacje dotyczące statków, o których to informacjach mowa w ust.1 niniejszego artykułu, sekretariatowi ICCAT.

¹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/218 z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie unijnego rejestru floty rybackiej (Dz.U. L 34 z 9.2.2017, s. 9).

Artykuł 17

Informacje dotyczące statków upoważnionych do ukierunkowanych połowów włócznika śródziemnomorskiego przy użyciu harpunów lub takli do połowów pelagicznych w poprzednim roku

1. Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedstawiają Komisji drogą elektroniczną następujące informacje dotyczące statków rybackich pływających pod ich banderą, które w poprzednim roku były upoważnione do prowadzenia połowów przy użyciu takli pelagicznych lub połowów przy użyciu harpunów ukierunkowanych na włócznika śródziemnomorskiego:
 - a) nazwę statku (w przypadku braku nazwy – numer w rejestrze bez inicjałów państwa);
 - b) numer w unijnym rejestrze floty rybackiej, jak określono w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/218;
 - c) numer w rejestrze ICCAT.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przedstawia się w formacie określonym w wytycznych ICCAT dotyczących przedstawiania danych i informacji.
3. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, sekretariatowi ICCAT do dnia 31 lipca każdego roku.

SEKCJA 2

MONITOROWANIE I NADZÓR

Artykuł 18

System monitorowania statków

1. Do celów kontroli nie można przerywać przekazywania danych z satelitarnego systemu monitorowania statków (VMS) przez statki rybackie upoważnione do połowów włócznika śródziemnomorskiego, kiedy statki te przebywają w porcie.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich ośrodki monitorowania rybołówstwa przekazywały Komisji i wyznaczonemu przez nią organowi w czasie rzeczywistym, w formacie „https data feed”, komunikaty VMS otrzymywane ze statków rybackich pływających pod ich banderą. Komisja przekazuje te komunikaty sekretariatowi ICCAT w formie elektronicznej.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby:
 - a) komunikaty VMS ze statków rybackich pływających pod ich banderą były przekazywane Komisji co najmniej co dwie godziny;
 - b) w przypadku awarii technicznej VMS komunikaty alternatywne ze statków rybackich pływających pod ich banderą otrzymywane zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011 były przekazywane Komisji w terminie 24 godzin od ich otrzymania przez ich ośrodki monitorowania rybołówstwa;

- c) komunikaty VMS przekazywane Komisji były kolejno numerowane (z zastosowaniem niepowtarzalnego identyfikatora) w celu uniknięcia powielania;
 - d) komunikaty VMS przekazywane Komisji były zgodne z art. 24 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011.
4. Każde państwo członkowskie wprowadza niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wszystkie komunikaty VMS udostępniane jego statkom inspekcyjnym były traktowane w sposób poufny i ograniczały się do inspekcji działań prowadzonych na morzu.

Artykuł 19

Czarterowanie unijnych statków rybackich

Zabrania się czarterowania unijnych statków rybackich do celów ukierunkowanych połowów włócznika śródziemnomorskiego.

Artykuł 20

Krajowe programy obecności obserwatorów naukowych dotyczące taklowców do połowów pelagicznych

1. Każde państwo członkowskie posiadające kwotę na włócznika śródziemnomorskiego realizuje krajowy program obecności obserwatorów naukowych dotyczący taklowców do połowów pelagicznych pływających pod banderą tego państwa członkowskiego i prowadzących ukierunkowane połowy włócznika śródziemnomorskiego zgodnie z niniejszym artykułem. Krajowy program obecności obserwatorów jest zgodny z minimalnymi normami ustanowionymi w załączniku I.

2. Każde zainteresowane państwo członkowskie zapewnia obecność krajowych obserwatorów naukowych na co najmniej 10 % taklowców do połowów pelagicznych, o długości całkowitej powyżej 15 metrów, pływających pod banderą tego państwa członkowskiego i prowadzących ukierunkowane połowy włócznika śródziemnomorskiego. Procentowy stopień pokrycia jest mierzony liczbą dni połowowych, zestawów, statków lub rejsów.
3. Każde zainteresowane państwo członkowskie opracowuje i wdraża metodę monitorowania naukowego w celu gromadzenia informacji o działalności taklowców do połowów pelagicznych, o długości całkowitej maksymalnie 15 metrów, pływających pod banderą tego państwa członkowskiego. Każde państwo członkowskie bandery przedstawia Komisji szczegółowe informacje dotyczące tej metody monitorowania naukowego w swoim rocznym planie połowowym, o którym mowa w art. 9, do 2020 r.
4. Komisja natychmiast przedstawia szczegółowe informacje dotyczące metody monitorowania naukowego, o której mowa w ust. 3, działającemu w ramach ICCAT Stałemu Komitetowi ds. Badań Naukowych i Statystyki (SCRS) w celu ich oceny. Metody monitorowania naukowego wymagają przed ich wdrożeniem zatwierdzenia przez Komisję ICCAT na dorocznym posiedzeniu ICCAT.
5. Państwa członkowskie wydają swoim krajowym obserwatorom naukowym urzędowy dokument identyfikacyjny.

6. Obserwatorzy naukowcy mają obowiązek realizacji zadań określonych w załączniku I, a ponadto państwa członkowskie nakładają na nich obowiązek oceny i przekazywania następujących danych dotyczących włócznika śródziemnomorskiego:
- a) poziom odrzutów osobników o wielkości mniejszej niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;
 - b) typowy dla poszczególnych regionów rozmiar i wiek dojrzałości;
 - c) wykorzystanie siedliska, w celu porównania dostępności włócznika śródziemnomorskiego w przypadku różnych rodzajów połowów, w tym porównań między połowami przy użyciu takli tradycyjnych i połowami przy użyciu takli mezopelagicznych;
 - d) skutki połowów przy użyciu takli mezopelagicznych pod względem składu połowów, szeregów wydajności połowowej (CPUE) i przekroju wielkościowego połowów; oraz
 - e) miesięczne szacunki odsetka tarlaków i ryb uzupełniających stado w połowach.
7. Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedstawiają Komisji informacje zebrane w ramach krajowych programów obecności obserwatorów naukowych w poprzednim roku. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 31 lipca każdego roku.

SEKCJA 3

KONTROLA POŁOWÓW

Artykuł 21

Rejestrowanie i raportowanie połowów

1. Kapitan każdego ze statków rybackich upoważnionych do połowów włócznika śródziemnomorskiego prowadzi dziennik połowowy zgodnie z wymogami ustanowionymi w załączniku II i przekazuje informacje z dziennika połowowego państwu członkowskiemu bandery.

2. Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich w zakresie raportowania określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009, państwa członkowskie przekazują Komisji kwartalne raporty dotyczące wszystkich połowów włócznika śródziemnomorskiego dokonanych przez upoważnione statki pływające pod ich banderą, chyba że informacje te są przesyłane co miesiąc. Te kwartalne raporty przekazuje się z wykorzystaniem formatu zagregowanych danych na temat połowów nie później niż w terminie 15 dni po zakończeniu każdego kwartału (mianowicie do dnia 15 kwietnia, 15 lipca i 15 października każdego roku oraz do dnia 15 stycznia kolejnego roku). Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 30 kwietnia, 30 lipca i 30 października każdego roku oraz do dnia 30 stycznia kolejnego roku.

3. Oprócz informacji, o których mowa w ust. 1, do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje dotyczące unijnych statków rybackich, które w poprzednim roku były upoważnione do prowadzenia połowów pelagicznych z użyciem takli lub połowów z użyciem harpunów ukierunkowanych na włócznika:
- a) informacje dotyczące działalności połowowej, w podziale na gatunki docelowe i obszary, na podstawie próby lub całej floty:
 - (i) okres(-y) połowu oraz łączna roczna liczba dni połowowych przypadających na dany statek;
 - (ii) obszary geograficzne, w podziale na prostokąty statystyczne ICCAT, na których statek prowadził działalność połowową;
 - (iii) rodzaj statku;
 - (iv) liczba haków użytych przez statek;
 - (v) liczba takli użytych przez statek;
 - (vi) łączna długość wszystkich takli użytych przez statek;
 - b) dane dotyczące połowów, w możliwie najmniejszym podziale czasowo-przestrzennym, w tym:
 - (i) rozmiar oraz, jeżeli to możliwe, zróżnicowanie wiekowe połowów;
 - (ii) połowy i skład połowów w podziale na statek;

- (iii) nakład połowowy (średnia liczba dni połowowych na statek, średnia liczba haków na statek, średnia liczba takli na statek, średnia łączna długość takli na statek).

Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi ICCAT do dnia 31 lipca każdego roku.

- 4. Informacje, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, przedstawia się w formacie określonym w wytycznych ICCAT dotyczących przedstawiania danych i informacji.

Artykuł 22

Dane dotyczące wykorzystania kwot

- 1. Bez uszczerbku dla art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 każde państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję, jeśli wykorzystanie kwoty na włócznika śródziemnomorskiego przydzielonej na dany rodzaj narzędzi połowowych osiągnie 80 %.
- 2. Jeśli łączne połowy włócznika śródziemnomorskiego osiągnęły 80 % kwoty krajowej, państwo członkowskie bandery co tydzień przekazuje Komisji dane dotyczące połowów.

SEKCJA 4

WYŁADUNKI I PRZEŁADUNKI

Artykuł 23

Wyznaczone porty

1. Połowy włócznika śródziemnomorskiego – obejmujące przyłowy i włócznika śródziemnomorskiego złowionego w ramach połowów rekreacyjnych bez znacznika przymocowanego do każdego osobnika, o którym mowa w art. 30 – wyładowuje się lub przeładowuje wyłącznie w wyznaczonych portach.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza zgodnie z art. 43 ust. 5 rozporządzenia (WE) 1224/2009 porty, w których dokonuje się wyładunków i przeładunków włócznika śródziemnomorskiego, o których mowa w ust. 1.
3. Do dnia 15 lutego każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz wyznaczonych portów. Do dnia 1 marca każdego roku Komisja przekazuje ten wykaz sekretariatowi ICCAT.

Artykuł 24

Upřednie powiadomienie

1. Do kapitanów unijnych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów wymienionych w wykazie statków, o którym mowa w art. 16 niniejszego rozporządzenia, ma zastosowanie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Właściwemu organowi państwa członkowskiego lub CPC, z których portów lub urzędzeń wyładunkowych zamierzają oni skorzystać, a także państwu członkowskiemu bandery, jeśli jest to inne państwo niż państwo członkowskie portu, przesyła się upřednie powiadomienie, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
2. Kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, wymienionych w wykazie statków, o którym mowa w art. 16, co najmniej na cztery godziny przed przewidywanym czasem przybycia do portu przekazują właściwemu organowi państwa członkowskiego lub CPC, z którego portów lub urzędzeń wyładunkowych zamierzają skorzystać, a także państwu członkowskiemu bandery, jeśli jest to inne państwo niż państwo członkowskie portu, następujące informacje:
 - a) przewidywany czas przybycia do portu;
 - b) szacunkową ilość włócznika śródziemnomorskiego zatrzymaną na burcie; oraz
 - c) informacje dotyczące obszaru geograficznego, z którego pochodzi połów.
3. Jeżeli łowiska znajdują się mniej niż cztery godziny od portu, szacunkowa ilość włócznika śródziemnomorskiego zatrzymanego na burcie może zostać zmieniona w dowolnym momencie przed przybyciem do portu.
4. Organy państwa członkowskiego portu prowadzą rejestr wszystkich upřednich powiadomień dla bieżącego roku.

Artykuł 25

Przeładunki

1. Unijnym statkom, które przewożą włócznika śródziemnomorskiego, lub statkom państw trzecich na wodach unijnych zabrania się przeładunku na morzu niezależnie od okoliczności.
2. Bez uszczerbku dla art. 51, art. 52 ust. 2. i 3 oraz art. 54 i 57 rozporządzenia (UE) 2017/2107, statki dokonują przeładunku włócznika śródziemnomorskiego wyłącznie w wyznaczonych portach.

SEKCJA 5

INSPEKCJE

Artykuł 26

Roczne plany inspekcji

1. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji roczne plany inspekcji. Te roczne plany inspekcji są opracowywane zgodnie z:
 - a) celami, priorytetami i procedurami oraz wartościami odniesienia dla działań inspekcyjnych określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1986¹; oraz
 - b) krajowym programem kontroli w odniesieniu do włócznika śródziemnomorskiego ustanowionym na podstawie art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

¹ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1986 z dnia 13 grudnia 2018 r. ustanawiająca indywidualne programy kontroli i inspekcji dotyczące niektórych połowów oraz uchylająca decyzje wykonawcze 2012/807/UE, 2013/328/UE, 2013/305/UE oraz 2014/156/UE (Dz.U. L 317 z 14.12.2018, s. 29).

2. Komisja zestawia krajowe plany inspekcji oraz włącza je do unijnego planu inspekcji. Komisja przekazuje unijny plan inspekcji – wraz z rocznymi planami połowowymi, o których mowa w art. 9 – sekretariatowi ICCAT do zatwierdzenia przez ICCAT.

Artykuł 27

System wspólnej międzynarodowej inspekcji ICCAT

1. Wspólne międzynarodowe działania inspekcyjne odbywają się zgodnie z systemem wspólnej międzynarodowej inspekcji ICCAT (zwanym dalej „systemem ICCAT”) przedstawionym w załączniku III.
2. Państwa członkowskie, których statki rybackie są upoważnione do poławiania włócznika śródziemnomorskiego, oddelegowują inspektorów i prowadzą inspekcje na morzu w ramach systemu ICCAT. Komisja lub wyznaczony przez nią organ mogą oddelegować inspektorów unijnych na potrzeby systemu ICCAT.
3. Jeżeli w dowolnym momencie więcej niż 50 statków rybackich pływających pod banderą danego państwa członkowskiego prowadzi połowy włócznika śródziemnomorskiego na obszarze objętym konwencją ICCAT, to państwo członkowskie wysyła statek inspekcyjny do celów inspekcji i kontroli na morzu na obszarze Morza Śródziemnego na cały okres przebywania tych statków na tym obszarze. Uznaje się, że obowiązek ten został wypełniony, jeżeli państwa członkowskie współpracują w zakresie wysłania statku inspekcyjnego lub jeżeli na obszar Morza Śródziemnego wysłano unijny statek inspekcyjny.

4. Komisja lub wyznaczony przez nią organ koordynuje działania w zakresie nadzoru i inspekcji w imieniu Unii. We współpracy z zainteresowanym państwem członkowskim Komisja może sporządzać programy wspólnych inspekcji, aby umożliwić Unii wywiązanie się z zobowiązań podjętych w ramach systemu ICCAT. Państwa członkowskie, których statki rybackie prowadzą połowy włócznika śródziemnomorskiego, przyjmują środki konieczne do ułatwienia realizacji tych programów wspólnych inspekcji, w szczególności w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz do okresów i obszarów geograficznych, w których te zasoby mają być wykorzystywane.
5. Do dnia 1 grudnia każdego roku państwa członkowskie podają Komisji imiona i nazwiska inspektorów i nazwy statków inspekcyjnych, których zamierzają oddelegować do systemu ICCAT w następnym roku. Korzystając z tych informacji, Komisja we współpracy z państwami członkowskimi opracowuje roczny plan uczestnictwa Unii w systemie ICCAT i przekazuje go sekretariatowi ICCAT do dnia 1 stycznia każdego roku.

Artykuł 28

Inspekcje przeprowadzane w przypadkach naruszeń

Jeżeli statek pływający pod banderą danego państwa członkowskiego naruszył przepisy niniejszego rozporządzenia, to państwo członkowskie zapewnia, aby w jego portach przeprowadzono pod jego nadzorem fizyczną inspekcję tego statku lub, jeżeli statek ten nie przebywa w żadnym z jego portów, aby inspekcję przeprowadziła osoba wyznaczona przez to państwo członkowskie.

ROZDZIAŁ 4

Połowy rekreacyjne

Artykuł 29

Środki zarządzania

1. Każde państwo członkowskie zezwalające na połowy rekreacyjne włócznika śródziemnomorskiego określa kwotę na połowy rekreacyjne w ramach swojej kwoty krajowej i informuje o tym Komisję, przekazując jej roczny plan połowowy zgodnie z art. 9. Takie określenie zapewnia odliczenie wszystkich martwych osobników włócznika śródziemnomorskiego od danej kwoty.
2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zapewniają, aby statki pływające pod ich banderą, które prowadzą połowy rekreacyjne włócznika śródziemnomorskiego, zostały ujęte w informacjach dotyczących upoważnionych statków, o których to informacjach mowa w art. 30 ust. 2. Statki nieujęte w tych informacjach nie są upoważnione do połowów włócznika śródziemnomorskiego.
3. Zabrania się sprzedaży i innych form wprowadzania do obrotu włócznika śródziemnomorskiego złowionego w ramach połowów rekreacyjnych.

4. Niezależnie od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do połowów rekreacyjnych zabrania się poławiania, zatrzymywania na burcie, przeładunku lub wyładunku więcej niż jednego włócznika śródziemnomorskiego na dany statek dziennie. Zainteresowane państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki, aby zapewnić w jak największym stopniu i ułatwić uwalnianie żywych włóczników śródziemnomorskich złowionych w ramach połowów rekreacyjnych, oraz mogą wprowadzić bardziej rygorystyczne środki poprawiające ochronę włócznika śródziemnomorskiego.

Artykuł 30

Środki kontroli

1. Do poławiania włócznika śródziemnomorskiego w ramach połowów rekreacyjnych są upoważnione jedynie statki prowadzące połowy przy użyciu wędek.
2. Informacje na temat upoważnionych statków do połowów rekreacyjnych, przekazywane sekretariatowi ICCAT zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a), obejmują:
 - a) nazwę statku (w przypadku braku nazwy – numer w rejestrze bez inicjałów państwa);
 - b) poprzednią nazwę statku, w stosownych przypadkach;
 - c) długość całkowitą statku;
 - d) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela(-i) i operatora(-ów) statku.

3. Dane dotyczące połowu, w tym długość ogonowa (LJFL) i masa w relacji pełnej każdego włócznika śródziemnomorskiego złowionego, zatrzymanego na burcie i wyładowanego w ramach połowów rekreacyjnych, są rejestrowane i raportowane zgodnie z art. 21.
4. Włócznik śródziemnomorski może być wyładowany wyłącznie w całości lub z usuniętymi skrzelami i wypatroszony oraz w wyznaczonym porcie zgodnie z art. 23 lub ze znacznikiem przymocowanym do każdego osobnika. Każdy znaczek zawiera niepowtarzalny i przypisany dla danego państwa numer i jest zabezpieczony przed manipulacją.
5. Państwa członkowskie ustanawiają program znakowania do celów niniejszego rozporządzenia i uwzględniają opis takiego programu w rocznych planach połowowych, o których mowa w art. 9.
6. Każde państwo członkowskie zezwala na stosowanie znaczków wyłącznie wtedy, gdy łączne ilości połowu mieszczą się w ramach przyznanej mu kwoty.
7. Co roku państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie z wdrażania programu znakowania co najmniej dwa miesiące i 15 dni przed dorocznym posiedzeniem ICCAT. Komisja zestawia informacje od państw członkowskich i przekazuje je sekretariatowi ICCAT co najmniej dwa miesiące przed dorocznym posiedzeniem ICCAT.

TYTUŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 31

Sprawozdanie roczne

1. Do dnia 15 września każdego roku państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie za poprzedni rok kalendarzowy na temat wykonania niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, informacje dodatkowe.
2. Sprawozdanie roczne zawiera informacje o działaniach, które podjęto, aby ograniczyć przyłowy oraz zmniejszyć odrzuty osobników włócznika śródziemnomorskiego poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, a także o badaniach naukowych w tej dziedzinie.
3. Komisja zestawia informacje otrzymane zgodnie z ust. 1 i 2 i przekazuje je sekretariatowi ICCAT do dnia 15 października każdego roku.
4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe wymogi dotyczące formatu sprawozdania rocznego, o którym mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 36 ust. 2.

Artykuł 32

Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2025 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z funkcjonowania planu odbudowy populacji ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 33

Finansowanie

Do celów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014¹ plan odbudowy populacji uznaje się za plan wieloletni w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

Artykuł 34

Procedura wprowadzania zmian

1. Jeżeli to konieczne do wdrożenia do prawa Unii zaleceń ICCAT zmieniających lub uzupełniających plan ICCAT dotyczący odbudowy populacji, które stają się wiążące dla Unii, oraz w zakresie, w jakim zmiany w prawie Unii nie wykraczają poza zalecenia ICCAT, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 35 aktów delegowanych w celu zmiany:
 - a) terminów przekazywania informacji określonych w art. 9 ust. 1 i 2, art. 10 ust. 3, art. 16 ust. 1 i 3, art. 17 ust. 1 i 3, art. 21 ust. 2 i 3, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 3, art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 5 oraz art. 31 ust. 1 i 3;
 - b) okresów zamkniętych przewidzianych w art. 10 ust. 1 i 2;
 - c) minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony określonego w art. 11 ust. 1;
 - d) poziomów tolerancji, o których mowa w art. 12 i 13;
 - e) parametrów technicznych narzędzi połowowych określonych w art. 14 ust. 1–4;
 - f) odsetka wykorzystania kwoty określonego w art. 22 ust. 1 i 2;
 - g) informacji na temat statków, o których to informacjach mowa w art. 16 ust. 1 i ust. 2, art. 17 ust. 1, art. 21 ust. 1, 2, 3 i 4 oraz art. 30 ust. 2; oraz
 - h) załączników I, II i III.

2. Zmiany przyjmowane zgodnie z ust. 1 ograniczają się ściśle do wdrożenia do prawa Unii zmian lub uzupełnień do odnośnych zaleceń ICCAT.

Artykuł 35

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 34, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 34, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 34 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 36

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowiony na mocy art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 37
Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/2107

W rozporządzeniu (UE) 2017/2107 uchyla się art. 20–26.

Artykuł 38
Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1967/2006

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 pkt 6 ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. 2500 haków z jednego statku dla statków połowiących miecznika (*Xiphias gladius*), gdy gatunek ten stanowi co najmniej 70 % żywej wagi połowu po sortowaniu;”.

Artykuł 39

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Minimalne normy ICCAT dla programów obecności obserwatorów naukowych na statkach rybackich

Przepisy ogólne

1. Niniejszy dokument zawiera minimalne normy dla programów obecności obserwatorów naukowych na statkach rybackich określone w zaleceniu ICCAT 16-14.

Kwalifikacje obserwatorów

2. Bez uszczerbku dla wszelkich szkoleń lub kwalifikacji technicznych zalecanych przez SCRS, CPC zapewniają, aby ich obserwatorzy posiadali co najmniej następujące kwalifikacje do wykonywania swoich zadań:
 - a) dostateczną wiedzę i doświadczenie umożliwiające rozpoznawanie gatunków ICCAT i narzędzi połowowych;
 - b) umiejętność obserwacji i dokładnego zapisu informacji, które mają zostać zebrane w ramach programu;
 - c) zdolność wykonywania zadań określonych w pkt 7 poniżej;
 - d) umiejętność pobierania próbek biologicznych; oraz
 - e) minimalne i odpowiednie przeszkolenie w zakresie bezpieczeństwa i przetrwania na morzu.

3. Ponadto w celu zagwarantowania integralności swojego krajowego programu obecności obserwatorów CPC zapewnia, aby obserwatorzy:
- a) nie byli członkami załogi statku rybackiego, na którym prowadzą obserwację;
 - b) nie byli pracownikami właściciela lub właściciela rzeczywistego statku rybackiego, na którym prowadzą obserwację; oraz
 - c) nie czerpali bieżących korzyści finansowych ani innych z połowów poddanych obserwacji.

Obecność obserwatorów

4. Wszystkie CPC zapewniają, co następuje, w odniesieniu do swoich krajowych programów obecności obserwatorów:
- a) obecność obserwatorów odpowiadającą co najmniej 5 % nakładu połowowego we wszystkich połowach przy użyciu takli pelagicznych oraz, zgodnie z definicją w glosariuszu ICCAT, przy użyciu kliprów tuńczykowych, pułapek, sieci skrzelowych i włoków. Procentowy stopień obecności będzie mierzony:
 - (i) w przypadku połowów przy użyciu takli pelagicznych – w liczbie dni połowowych, zestawów lub rejsów;
 - (ii) w przypadku połowów przy użyciu kliprów tuńczykowych i pułapek – w liczbie dni połowowych;
 - (iii) w przypadku połowów przy użyciu sieci skrzelowych – w liczbie godzin lub dni połowowych; oraz
 - (iv) w przypadku połowów przy użyciu włoków – w liczbie zaciągów lub dni połowowych;

- b) niezależnie od lit. a), w przypadku statków o długości całkowitej poniżej 15 m, jeżeli występuje nadzwyczajne zagrożenie uniemożliwiające wysłanie obserwatora na statek, CPC może zastosować alternatywną metodę monitorowania naukowego, która zapewni gromadzenie danych równoważnych określonym w zaleceniu ICCAT 16-14, w sposób zapewniający porównywalne pokrycie. W każdym takim przypadku CPC, które chcą skorzystać z metody alternatywnej, przedstawiają szczegółowe informacje dotyczące tej metody komitetowi SCRS w celu oceny. SCRS będzie doradzać ICCAT w sprawie przydatności metody alternatywnej do wykonywania określonych w zaleceniu ICCAT 16-14 obowiązków w zakresie gromadzenia danych. Metody alternatywne stosowane na podstawie niniejszego przepisu wymagają przed ich wdrożeniem zatwierdzenia przez ICCAT na dorocznym posiedzeniu;
- c) reprezentatywne czasowo-przestrzenne pokrycie działalności floty, aby zapewnić gromadzenie adekwatnych i odpowiednich danych wymaganych zgodnie z zaleceniem ICCAT 16-14 oraz z wszelkimi dodatkowymi krajowymi wymogami CPC dotyczącymi programów obecności obserwatorów, z uwzględnieniem szczególnych cech flot i rybołówstwa;
- d) gromadzenie danych dotyczących istotnych aspektów operacji połowowych, w tym połowu, jak określono w pkt 7.

5. CPC mogą zawierać porozumienia dwustronne, na mocy których krajowi obserwatorzy jednego CPC prowadzą obserwacje na statkach pływających pod banderą innego CPC, o ile spełnione są wszystkie przepisy zalecenia ICCAT 16-14.
6. CPC stara się zapewnić, aby obserwatorzy zmieniali statki pomiędzy okresami oddelegowania.

Zadania obserwatorów

7. CPC nakłada na obserwatorów między innymi następujące wymogi:
 - a) rejestracja i raportowanie działalności połowowej statku, na którym prowadzą obserwację, obejmujące co najmniej:
 - (i) gromadzenie danych, które obejmuje oszacowanie całkowitego połowu gatunków docelowych, odrzutów i przyłowu (w tym rekinów, żółwi morskich, ssaków morskich i ptaków morskich), oszacowanie lub pomiar – na ile to możliwe – składu wielkościowego, stan okazów (tj. zatrzymane, odrzucone martwe, uwolnione żywe) i próbki biologiczne do analizy cyklu życiowego (na przykład gonady, kolce, łuski);
 - (ii) zgromadzone i zraportowane informacje na temat wszystkich znalezionych znaczków;
 - (iii) informacje na temat operacji połowowych, w tym:
 - długość i szerokość geograficzną miejsca połowu;
 - informacje dotyczące nakładu połowowego (na przykład liczba zestawów, liczba haków itp.);

- datę każdej operacji połowowej, w tym, w stosownych przypadkach, godziny rozpoczęcia i wstrzymania działalności połowowej;
 - informacje na temat wykorzystania przedmiotów powodujących koncentrację ryb, w tym urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (FAD); oraz
 - informacje na temat ogólnego stanu uwolnionych zwierząt związane ze wskaźnikami przeżywalności (tj. martwe lub żywe, ranne itp.);
- b) obserwacja i rejestracja przypadków, w których zastosowano środki ograniczania przyłowów, i innych istotnych informacji;
- c) w miarę możliwości obserwacja i raportowanie warunków środowiskowych (na przykład stan morza, parametry klimatyczne i hydrologiczne itp.);
- d) obserwacja i raportowanie przypadków zastosowania FAD, zgodnie z programem obecności obserwatorów ICCAT przyjętym w ramach wieloletniego programu ochrony tuńczyka tropikalnego i zarządzania nim; oraz
- e) realizacja innych zadań naukowych zaleconych przez SCRS i zatwierdzonych przez ICCAT.

Obowiązki obserwatora

8. CPC zapewniają, aby obserwator:

- a) nie ingerował w wyposażenie elektroniczne statku;

- b) znał procedury awaryjne na statku, w tym lokalizację tratw ratunkowych, gaśnic i apteczek pierwszej pomocy;
- c) porozumiewał się w razie potrzeby z kapitanem w istotnych kwestiach dotyczących obserwatorów i ich zadań;
- d) nie utrudniał ani nie zakłócał działalności połowowej i zwykłych działań statku;
- e) uczestniczył w spotkaniu lub spotkaniach podsumowujących z odpowiednimi przedstawicielami instytutu naukowego lub krajowego organu odpowiedzialnego za realizację programu obecności obserwatorów.

Obowiązki kapitana

9. CPC zapewnia, aby kapitan statku, do którego obserwator został przydzielony:
- a) umożliwiał odpowiedni dostęp do statku i jego operacji;
 - b) umożliwiał obserwatorowi skuteczne wykonywanie obowiązków, w tym poprzez:
 - (i) zapewnienie odpowiedniego dostępu do narzędzi połowowych, dokumentacji (w tym elektronicznych i papierowych dzienników połowowych) oraz połowu;
 - (ii) komunikowanie się w dowolnej chwili z odpowiednimi przedstawicielami instytutu naukowego lub organu krajowego;

- (iii) zapewnienie odpowiedniego dostępu do elektronicznych i innych urządzeń istotnych dla działalności połowowej, w tym między innymi do:
 - satelitarnych urządzeń nawigacyjnych,
 - elektronicznych środków komunikacji;
 - (iv) zapewnienie, by nikt na statku poddanym obserwacji nie uszkadzał ani nie niszczył sprzętu ani dokumentacji należących do obserwatora; nie utrudniał ani nie zakłócał pracy obserwatora ani nie działał w inny sposób, który mógłby bez uzasadnienia uniemożliwiać obserwatorowi wykonywanie jego obowiązków; nie zastraszal ani nie nękał obserwatora ani też mu nie szkodził w żaden sposób; nie wręczał obserwatorowi łapówki ani nie próbował go przekupywać;
- c) zapewnił obserwatorom zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne i medyczne, takie same, jakimi dysponują oficerowie;
 - d) zapewnił obserwatorowi odpowiednie miejsce do wykonywania zadań na mostku lub w sterowni, jak również miejsce na pokładzie odpowiednie do wykonywania zadań obserwatora.

Obowiązki CPC

10. Każda CPC ma obowiązek:

- a) nałożyć na swoje statki wymóg, aby podczas połowów gatunków ICCAT był na nich obecny obserwator naukowy zgodnie z przepisami zalecenia ICCAT 16-14;

- b) nadzorować bezpieczeństwo obserwatorów;
- c) zachęcać, w miarę możliwości i w stosownych przypadkach, swój instytut naukowy lub organ krajowy do zawierania porozumień z instytutami naukowymi lub organami krajowymi innych CPC w celu wymiany między nimi raportów obserwatorów oraz danych przedstawianych przez obserwatorów;
- d) podawać w sprawozdaniu rocznym do użytku ICCAT i SCRS szczególne informacje dotyczące wdrożenia zalecenia ICCAT 16-14, które obejmują:
 - (i) szczególne informacje na temat struktury i kształtu ich programów obecności obserwatorów naukowych, w tym między innymi:
 - docelowy poziom obecności obserwatorów w podziale na łowiska i rodzaj narzędzi połowowych, jak również to, w jaki sposób jest on mierzony;
 - dane, które muszą zostać zgromadzone;
 - stosowane protokoły gromadzenia i przetwarzania danych;
 - informacje na temat sposobu wybierania statków na potrzeby osiągnięcia celu wyznaczonego przez CPC w zakresie docelowego poziomu obecności obserwatorów;
 - wymogi w zakresie przeszkolenia obserwatorów; oraz
 - wymogi w zakresie kwalifikacji obserwatorów;

- (ii) liczbę monitorowanych statków, osiągnięty poziom obecności obserwatorów w podziale na łowiska i rodzaj narzędzi połowowych; oraz
 - (iii) szczegółowe informacje na temat sposobu obliczenia poziomu obecności obserwatorów;
- e) po pierwszym przekazaniu informacji wymaganych na mocy pkt 10 lit. d) ppkt (i), raportować zmiany w strukturze lub kształcie swoich programów obecności obserwatorów w sprawozdaniach rocznych wyłącznie wtedy, gdy zmiany takie mają miejsce. Informacje wymagane zgodnie z pkt 10 lit. d) ppkt (ii) CPC nadal przekazują ICCAT co roku;
- f) każdego roku, za pomocą wskazanych formatów elektronicznych, które są opracowywane przez SCRS, przekazywać SCRS informacje zebrane w ramach krajowych programów obecności obserwatorów w celu wykorzystania przez ICCAT, w szczególności na potrzeby oceny stad i na potrzeby innych celów naukowych, zgodnie z obowiązującymi procedurami dotyczącymi innych wymogów dotyczących przekazywania danych oraz z krajowymi wymogami poufności;
- g) zapewniać stosowanie rzetelnych protokołów gromadzenia danych przez obserwatorów podczas wykonywania ich zadań, o których mowa w pkt 7, w tym, w razie konieczności i w stosownych przypadkach, wykorzystywanie fotografii.

Obowiązki Sekretarza Wykonawczego

11. Sekretarz Wykonawczy ułatwia SCRS i ICCAT dostęp do odpowiednich danych i informacji przedstawianych na podstawie zalecenia ICCAT 16-14.

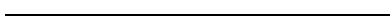
Obowiązki SCRS

12. SCRS ma następujące obowiązki:

- a) opracować, w razie potrzeby i w stosownych przypadkach, instrukcje robocze dla obserwatora do dobrowolnego stosowania przez CPC w ich krajowych programach obecności obserwatorów, obejmujące wzory formularzy gromadzenia danych i standardowe procedury gromadzenia danych, z uwzględnieniem instrukcji dla obserwatorów i związanych z nimi materiałów, które mogły zostać już wcześniej opracowane przez inne podmioty, w tym CPC, organy regionalne i podregionalne oraz inne organizacje;
- b) opracować wytyczne dla poszczególnych rodzajów połowów dotyczące elektronicznych systemów monitorowania;
- c) przedstawiać ICCAT streszczenie danych naukowych i informacji zgromadzonych i zaraportowanych zgodnie z zaleceniem ICCAT 16-14 oraz związane z nimi ustalenia;
- d) przygotować zalecenia – w razie konieczności i w stosownych przypadkach – dotyczące sposobu poprawy skuteczności programów obecności obserwatorów naukowych w celu zaspokojenia potrzeb ICCAT w zakresie danych, w tym ewentualne zmiany do zalecenia ICCAT 16-14 lub zmiany w odniesieniu do stosowania tych minimalnych norm i protokołów przez CPC.

Elektroniczne systemy monitorowania

13. Na statkach rybackich można zainstalować elektroniczne systemy monitorowania w celu uzupełnienia lub, w oczekiwaniu na opinię SCRS i decyzję ICCAT, w celu zastąpienia działań obserwatora na pokładzie, jeżeli SCRS stwierdził, że systemy takie są skuteczne w danym rodzaju połowów.
14. CPC powinny brać pod uwagę wszelkie mające zastosowanie i zatwierdzone przez SCRS wytyczne dotyczące korzystania z elektronicznych systemów monitorowania.
15. Zachęca się CPC do przekazywania SCRS informacji na temat ich doświadczeń ze stosowania elektronicznych systemów monitorowania w trakcie połowów ICCAT celem uzupełnienia programów obecności obserwatorów. CPC, które jeszcze nie wdrożyły takich systemów, zachęca się do zbadania możliwości ich wykorzystania i do zgłaszania ustaleń do SCRS.

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi dotyczące dzienników połowowych

Minimalne specyfikacje dotyczące dzienników połowowych:

1. Strony dziennika połowowego są numerowane.
2. Dziennik połowowy uzupełnia się codziennie (do północy) lub przed przybyciem do portu.
3. W przypadku inspekcji na morzu dziennik połowowy musi być uzupełniony.
4. Jedna kopia każdej strony pozostaje w dzienniku połowowym.
5. Dzienniki połowowe prowadzone na statku obejmują jeden rok działalności.

Minimalne standardowe informacje w dziennikach połowowych:

1. Imię i nazwisko oraz adres kapitana.
2. Daty i porty wyjścia, daty i porty wejścia.
3. Nazwa statku, numer rejestracyjny, numer ICCAT, międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy i numer IMO (jeżeli jest dostępny).

4. Narzędzie połowowe:
 - a) rodzaj kodu FAO;
 - b) wymiary (na przykład długość, rozmiar oczka sieci, liczba haków).
5. Działania prowadzone na morzu – (co najmniej) jedna linijka na dzień rejsu, określająca:
 - a) działalność (na przykład połowy, przelot statku kursem stałym);
 - b) pozycję: dokładne pozycje w ciągu dnia (w stopniach i minutach), odnotowane dla każdej operacji połowowej lub w południe, jeżeli danego dnia nie prowadzono połowów;
 - c) zapis połowów, w tym:
 - (i) kod FAO;
 - (ii) masa w relacji pełnej (RWT) w kg na dzień;
 - (iii) liczba osobników dziennie.
6. Podpis kapitana.
7. Metody pomiaru masy: szacowanie, ważenie na statku.
8. W dziennikach połowowych stosuje się równoważnik masy w relacji pełnej ryb i określa się współczynniki przeliczeniowe zastosowane do oceny.

Minimalne informacje w dziennikach połowowych w przypadku wyładunku lub przeładunku:

1. Daty i port wyładunku lub przeładunku.
 2. Produkty:
 - a) gatunki i postać wg kodu FAO;
 - b) liczba ryb lub skrzyń oraz ilość w kg.
 3. Podpis kapitana lub armatora.
 4. W przypadku przeładunku: nazwa statku, na który dokonuje się przeładunku, jego bandera i numer ICCAT.
-

ZAŁĄCZNIK III

System wspólnej międzynarodowej inspekcji ICCAT

Zgodnie z art. IX ust. 3 konwencji ICCAT zaleca ustanowienie następujących uzgodnień w zakresie międzynarodowej kontroli poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej w celu zapewnienia stosowania konwencji i środków obowiązujących na jej podstawie:

- I. Poważne naruszenia
 1. Do celów niniejszej procedury poważne naruszenie oznacza następujące naruszenia przepisów dotyczących środków ochrony i zarządzania ICCAT przyjętych przez ICCAT:
 - a) połowy bez licencji, zezwolenia lub upoważnienia wydanego przez CPC bandery;
 - b) zaniedbania w prowadzeniu odpowiednich rejestrów połowu i danych dotyczących połowu zgodnie z wymogami ICCAT dotyczącymi raportowania lub istotne błędy przy raportowaniu takiego połowu lub danych dotyczących takiego połowu;
 - c) połowy w obszarze zamkniętym;
 - d) połowy w okresie zamkniętym;
 - e) celowe przyjmowanie na statek lub zatrzymywanie na statku gatunków z naruszeniem obowiązujących środków ochrony i zarządzania przyjętych przez ICCAT;

- f) znaczące naruszenie limitów lub kwot połowowych obowiązujących na mocy przepisów ICCAT;
- g) wykorzystywanie zabronionych narzędzi połowowych;
- h) fałszowanie lub celowe zatajanie oznaczeń, nazwy lub rejestracji statku rybackiego;
- i) zatajanie dowodów dotyczących dochodzenia w sprawie naruszenia, manipulowanie nimi lub ich usuwanie;
- j) wielokrotne naruszenia, które łącznie stanowią poważne zlekceważenie obowiązujących środków ICCAT;
- k) napaść na upoważnionego inspektora lub obserwatora, opór wobec jego poleceń, zastraszanie go, molestowanie seksualne, ingerowanie w jego czynności, nieuzasadnione utrudnianie prowadzenia tych czynności lub ich opóźnianie;
- l) celowe manipulowanie systemem VMS lub wyłączenie go;
- m) inne naruszenia stwierdzone przez ICCAT, po ich włączeniu do zmienionej wersji niniejszych procedur i jej rozpowszechnieniu;
- n) ingerowanie w satelitarny system monitorowania lub prowadzenie działalności bez systemu VMS;
- o) przeladunek na morzu.

2. W przypadku wejścia na pokład i inspekcji statku rybackiego, w czasie której upoważnieni inspektorzy stwierdzą działanie lub stan stanowiące poważne naruszenie określone w pkt 1, organy państwa bandery statku inspekcyjnego natychmiast powiadamiają o tym państwo bandery statku rybackiego bezpośrednio, jak również poprzez sekretariat ICCAT. W takich przypadkach inspektor powinien powiadomić również statek inspekcyjny państwa bandery statku rybackiego, o którym wiadomo, że znajduje się w pobliżu.
3. Inspektorzy ICCAT rejestrują przeprowadzone inspekcje i stwierdzone naruszenia (jeśli takie wystąpiły) w dziennikach połowowych statków rybackich.
4. CPC będąca państwem bandery zapewnia, aby po inspekcji, o której mowa w pkt 2, dany statek rybacki zaprzestał wszelkiej działalności połowowej. CPC będąca państwem bandery żąda od statku rybackiego, aby skierował się on w terminie 72 godzin do portu wyznaczonego przez tę CPC, gdzie zostanie wszczęte dochodzenie.
5. W przypadku gdy podczas inspekcji stwierdzono działanie lub stan stanowiące poważne naruszenie, statek powinien zostać poddany przeglądowi w ramach procedur opisanych w zaleceniu ICCAT 11-18 ponownie zmieniającym zalecenie 09-10 ustanawiające wykaz statków, które prawdopodobnie prowadziły nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy w obszarze objętym konwencją ICCAT, z uwzględnieniem działań podejmowanych w ramach reagowania i działań następczych.

II. Przeprowadzanie inspekcji

6. Inspekcje są przeprowadzane przez inspektorów wyznaczonych przez umawiające się rządy. Nazwy upoważnionych agencji rządowych oraz imiona i nazwiska poszczególnych inspektorów wyznaczonych w tym celu przez odpowiednie rządy są zgłaszane Komisji ICCAT.
7. Statki inspekcyjne wykonujące zadania w zakresie międzynarodowych wejść na statek i inspekcji zgodnie z niniejszym załącznikiem wywieszają specjalną flagę lub proporzec zatwierdzone przez Komisję ICCAT i wydane przez sekretariat ICCAT. Nazwy statków wykorzystywanych do tych celów zostają zgłoszone do sekretariatu ICCAT tak szybko, jak jest to możliwe, przed rozpoczęciem działań inspekcyjnych. Sekretariat ICCAT udostępnia informacje dotyczące wyznaczonych statków inspekcyjnych wszystkim CPC, w tym przez opublikowanie ich na swojej chronionej hasłem stronie internetowej.
8. Inspektorzy posiadają odpowiednie dokumenty tożsamości wydane przez organy państwa bandery, w formie przedstawionej w pkt 21.

9. Z zastrzeżeniem ustaleń uzgodnionych na mocy pkt 16 statek rybacki pod banderą umawiające się strony prowadzący połowy tuńczyka lub tuńczykopodobnych na obszarze objętym Konwencją ICCAT poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej zatrzymuje się po otrzymaniu odpowiedniego sygnału zgodnie z międzynarodowym kodem sygnałowym od statku inspekcyjnego wywieszającego porządek ICCAT wspomniany w pkt 7, na którego pokładzie znajduje się inspektor, chyba że statek rybacki prowadzi w danym momencie operacje połowowe – w takim przypadku zatrzymuje się on niezwłocznie po zakończeniu takich operacji. Kapitan statku rybackiego udziela zespołowi dokonującemu inspekcji, o którym mowa w pkt 10, zezwolenia na wejście na statek i ma obowiązek udostępnić drabinkę wejściową. Kapitan umożliwia zespołowi dokonującemu inspekcji skontrolowanie urządzeń, połowu lub narzędzi oraz wszelkiej odpowiedniej dokumentacji w sposób, który inspektor uzna za konieczny w celu sprawdzenia przestrzegania obowiązujących zaleceń ICCAT w odniesieniu do państwa bandery statku rybackiego poddawanego inspekcji. Ponadto inspektor może zwrócić się o wszelkie wyjaśnienia, które uzna za niezbędne.
10. Wielkość zespołu dokonującego inspekcji jest ustalana przez oficera dowodzącego statku inspekcyjnego, z uwzględnieniem stosownych okoliczności. Zespół dokonujący inspekcji powinien być jak najmniejszy, ale powinien jednocześnie być w stanie wykonać w pewny i bezpieczny sposób zadania przewidziane w niniejszym załączniku.

11. Przy wchodzeniu na statek rybacki inspektorzy przedstawiają dokument tożsamości wspomniany w pkt 8 niniejszego załącznika. Inspektorzy przestrzegają ogólnie przyjętych międzynarodowych przepisów, procedur i praktyk dotyczących bezpieczeństwa statku rybackiego poddawanego inspekcji i jego załogi oraz minimalizują ingerencję w działalność połowową lub przechowywanie produktu, a także, na ile to możliwe, unikają działań, które wpłynęłyby niekorzystnie na jakość połowu znajdującego się na burcie. Inspektorzy ograniczają kontrolę do ustalenia, czy przestrzegane są obowiązujące zalecenia ICCAT w odniesieniu do państwa bandery danego statku rybackiego. Podczas przeprowadzania inspekcji inspektorzy mogą zwrócić się do kapitana statku rybackiego o wszelką niezbędną pomoc. Inspektorzy sporządzają sprawozdanie z inspekcji w formie zatwierdzonej przez Komisję ICCAT. Inspektorzy podpisują sprawozdanie w obecności kapitana statku rybackiego, który ma prawo dodać do sprawozdania uwagi, które uzna za odpowiednie, lub zwrócić się o ich dodanie oraz który musi podpisać takie uwagi.
12. Kopie sprawozdania przekazuje się kapitanowi statku rybackiego oraz rządowi, któremu podlega zespół dokonujący inspekcji i który przekazuje kopie właściwym organom państwa bandery statku rybackiego poddawanego inspekcji oraz Komisji ICCAT. W przypadku stwierdzenia naruszenia zaleceń ICCAT inspektor powinien również powiadomić, w miarę możliwości, statek inspekcyjny państwa bandery statku rybackiego, o którym wiadomo, że znajduje się w pobliżu.

13. Opór wobec inspektorów lub niewykonywanie ich poleceń są traktowane przez państwo bandery statku rybackiego poddawanego inspekcji w sposób podobny do tego, w jaki traktuje ono podobne zachowania wobec inspektora krajowego.
14. Inspektorzy wypełniają swoje obowiązki wynikające z odpowiednich ustaleń zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, ale podlegają kontroli operacyjnej władz krajowych i odpowiadają przed nimi.
15. Umawiające się rządy biorą pod uwagę sprawozdania z inspekcji, rejestry obserwacji zgodnie z zaleceniem ICCAT 94-09 oraz stwierdzenia wynikające z inspekcji dokumentów przez inspektorów zagranicznych na podstawie tych ustaleń oraz podejmują w związku z tym zgodnie z prawodawstwem krajowym działania na podobnej zasadzie jak w przypadku sprawozdań inspektorów krajowych. Przepisy niniejszego punktu nie nakładają na umawiający się rząd obowiązku nadawania sprawozdaniu zagranicznego inspektora wartości dowodowej większej niż wartość, jaką miałyby to sprawozdanie w państwie inspektora. Umawiające się rządy współpracują w celu ułatwienia postępowania sądowego lub innego rodzaju postępowania będącego skutkiem sprawozdania inspektora zgodnie z niniejszymi ustaleniami.
16. a) Do dnia 1 stycznia każdego roku umawiające się rządy powiadamiają Komisję ICCAT o tymczasowych planach przeprowadzania działań inspekcyjnych na podstawie zalecenia ICCAT 16-05 w danym roku kalendarzowym, a Komisja ICCAT może zaproponować umawiającym się rządów koordynację operacji krajowych w tej dziedzinie, w tym jeśli chodzi o liczbę inspektorów i statków inspekcyjnych, na których znajdują się inspektorzy;

- b) ustalenia określone w zaleceniu ICCAT 16-05 oraz plany uczestnictwa stosuje się między umawiającymi się rządami, o ile nie uzgodniły one inaczej, a wszelkie tego typu uzgodnienia zgłasza się Komisji ICCAT. Warunkiem jest jednak to, że wdrożenie systemu zostanie zawieszono pomiędzy dwoma umawiającymi się rządami, jeżeli jeden z nich zgłosi to Komisji ICCAT w oczekiwaniu na realizację uzgodnień.
- 17.
- a) narzędzia połowowe kontroluje się zgodnie z regulacjami obowiązującymi na podobszarze, na którym ma miejsce inspekcja. Inspektorzy określają podobszar, na którym miała miejsce inspekcja, oraz przedstawiają w sprawozdaniu z inspekcji opis wszelkich stwierdzonych naruszeń;
 - b) inspektorzy są uprawnieni do inspekcji wszystkich stosowanych lub znajdujących się na statku narzędzi połowowych.
18. Inspektorzy umieszczają znak identyfikacyjny zatwierdzony przez Komisję ICCAT na narzędziu połowowym, które wydaje się być niezgodne z obowiązującymi zaleceniami ICCAT w odniesieniu do państwa bandery danego statku rybackiego, i odnotowują to w swoim sprawozdaniu.

